

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 17 Maiu st. v.

În Maramureș lucrurile stau foarte rău. Pădurile se pradă, populațiunea sărăcesce și emigrează, Ovreei galițieni se îndesuiesc și „patria” nu înflorește.

Așa dice Hermán bácsi.

Tot cam așa e și prin alte părți ale fericitei Ungarii.

Ne mai spune Hermán bácsi, că de toate aceste rele în Maramureș un singur om e vinovat, dl Mihálka, vice-comitele, căruia guvernul îi iartă ori-și-ce abus, fiindcă a pus la cale o manifestațiune patriotică contra programului din Sibiu.

Nu scim, va fi ori nu adevărat ceea-ce dice Hermán bácsi despre dl Mihálka; scim însă, că este adevărat principiul, pe care îl denunță.

Prima datorie, ba foarte adeseori singura datorie a oamenilor, care stau în relațiuni de subordonațiune către actualul guvern, e să susțină „idea de stat”, să acopere ori-și-ce manifestațiune de legitimitate nemulțumire și să se arete supuși față cu purtătorii puterii. Și mai ales un Român poate să-și permită foarte multe, dacă are curagiul civic de a se pronunța contra programului din Sibiu.

Acesta e răul, de care bolesce statul ungar. Este o adevărată mângâiere sufletească de a vedea în țerile coroanei ungare un funcționar public, care e și inteligent, și zelos, și conștient în împlinirea datoriilor sale. Căci nu aceasta se cere dela funcționarii nostri publici. Din contră, ei pot să fie și oameni fără de pregătirea cuvenită, și cei mai comodi patroni, ba chiar și neconșiențioși, numai dacă servesc cauza guvernului și a națiunii maghiare.

Nimic însă nu-i strică guvernului, nu-i strică națiunii maghiare, nimic nu-i strică țerii mai mult ca aceste servicii, căci țeara se dărpănează, națiunea maghiară se compromite și guvernul pierde în cele din urmă toată autoritatea.

Și aceasta cu deosebire în ceea-ce ne privește pe noi Români.

Cabinetul Tisza a voit și vrea să aibă și între Români un partid, ori cel puțin câțiva oameni de încredere. În loc însă de a se informa despre sentimentul public al Românilor, în loc de a-și da silința să satisfacă cel puțin unele din așteptările legitime ale lor, pentru-ca astfel să-și facă pe cei mai moderați dintre dinșii aderenți sinceri, el face vânătoare de suflete și susține, recompesează și pune mereu în primul plan pe aceia, care sunt gata de a nega adevărul despre sentimentul public al Românilor. Adresându-se prin asemenea oameni de încredere la Români, el nu poate decât să peardă încrederea și autoritatea.

Este un lucru foarte comod, că guvernul să pună prin oamenii, pe care îi susține în pozițiuni publice, o manifestațiune contra programului din Sibiu, mai ales dacă le pune la dispozițiune și aparatul puterii publice. Întrebarea e însă, dacă asemenea manifestațiuni sunt ori nu folositoare.

Trecem cu vederea, că ele nu pot face, ca să nu fie, ceea-ce în adevăr este, trecem cu vederea, că oamenii, prin care se pun la cale, se compromit, și accentuăm un singur lucru: asemenea oameni cer să fie recompensați.

Și ceea-ce are să omoare actualul sistem de guvernament sunt recompensările serviciilor neiertate.

Revistă politică.

Sibiu, 17 Maiu st. v.

Cel mai însemnat eveniment e astăzi la toată întemplantarea primirea, de care s'a împărtășit Țarul în Moseva.

După terminarea războiului sârb-bulgar și după liniștirea Greciei se pare că a intrat o liniște oare-care în întreaga politică europeană. Deodată resună ordinul de zi al Țarului ca un strigăt de alarmă printre această liniște pacinică. Întreaga Europă era pe un moment surprinsă de acest tipet neașteptat, — nu

preste mult însă se adâncise ear' în cea mai mare siguranță. Putea să facă altceva, după-ce din toate acele părți, de unde putea să fie amenințată pacea, veniau asigurări, că ele vor să susțină pacea cu ori-ce preț? Dar Țarul se reîntoarce din Livadia și înaintea porților din Moseva e întâmpinat decătră primarul cetății, după vechiul obicei, cu sare și cu pâine, și în cuvântarea sa primarul reamintesc Țarului una dintre misiunile sale, cucerirea Constantinopolului și arborarea crucei pe Moșea dela Sofia.

Între asemenea împregiurări trebuie să presupui, că se apropie momentul, în care cestiunea orientală are să fie definitiv rezolvată, când adevărul Rusia va pași într-o realizare planurilor Marelui-Petru.

De altmintearea cuvântarea, cu care a fost Țarul întâmpinat la Moseva, a avut un echou în presa rusească. „Petersburgskia Vedomosti” observă, că Moseva e vocea Rusiei, care se mulțumesc a se exprima franc asupra libertății, a simțimentelor și a vederilor în ceea-ce privește scopurile și interesele naționale. „Novosti” sperează, că acum popoarele din Orient nu vor pierde din vedere misiunea istorică a Rusiei, de-oare-ce însași Rusia nutrește speranța, că va sosi odată ziua, în care crucea creștină va străluci pe sfânta Sofia. „Novoe Vremia” dice, că răspunsul Țarului la acea cuvântare e un semn, că monarhul cugetă întocmai ca poporul.

Katkov lasă deocamdată neatinșă vorbirea primarului din Moseva și consacra stării interne un articol, care constată redeşeptarea societății. Dice, că viața a intrat earăși în drepturile sale, și Rusia se află în stare de reînăpătare.

Cestiunea grecească se va lua în scurt timp dela ordinea zilei. Călătoria regelui George în străinătate dovedește pe deplin, că se contează la un liniștit demers al demobilizării, care acum s'a început. Rămâne însă întrebarea, dacă se apropie și sfârșitul blocadei, pe care „Times” îl recomandă cu atâta căldură. „Pol. Corr.” primește, ce e drept, din Londra o comunicare, în urma căreia ar fi iminent un pas din partea cabinetului englez, care voiesce să propună desființarea blocadei și concentrarea flotei unite în baiul sudanez.

De altă parte însă o corespondență din Budapesta vrea să știe, că blocada nu se va desființa nici cu o singură zi mai înainte de a se fi executat demobilizarea și nu s'a concediat cel din urmă soldat mobilizat.

Alegerile din Rumelia, întrucât au dat rezultate definitive, sunt în favoarea politicii urmărite de guvernul d-lui Caraveloff; în același timp ele înfierează agitațiunile fără frâu ale opozițiunii: din șapte districte, șase au votat guvernamental și numai unul cu opozițiunea. Mai rămân două districte, în cari au loc balotagii.

Din Constantinopol se anunță, că Sultanul a început să fie nemulțumit cu purtarea principelui Alexandru. Lucrul nu-i cu neputință; dar' nemulțumirea Sultanului nu prea are valoare. Poarta va trebui să înțeleagă, că Rumelia a dispărut și că fatal se va ajunge la o mare Bulgariă. E în firea lucrurilor aceasta și nimic nu se poate opune.

Cestiunea principilor francezi a revenit pe tapet; și n'a trebuit mult pentru aceasta. Cu ocaziunea plecării la Lisabona a prințesei Amélie d'Orléans, acum soția principelui moștenitor din Portugalia, a avut loc o recepțiune la contele de Paris; toți partizanii casei d'Orléans, oamenii politici și de lume, s'au înfățișat la această recepțiune. Câteva diare republicane s'au folosit de această împregiurare, pentru-ca să aprindă focul și idea expulsării principilor veniți din nou în desbatere.

După cât se pare însă, guvernul nu prea e dispus să se plece la caprițiul intransigenților; el nu va expulsa pe contele de Paris, așa cum se cere, și va căuta să potolească spiritele prin aducerea unui proiect, care să-și dea puterea a expulsa pe ori-ce principe, îndatăce va face act de pretendent. Foarte probabil, că expedientul va reuși pentru moment; dar' nu multă vreme va trece și cestiunea principilor va reveni pe tapet. La cea mai mică mișcare a acestora, se vor găsi republicani, cari se ceară aplicarea legii și vecinic va fi discuția, dacă cutare vorbă sau gest al unui principe constituie sau nu act de pretendent. Cel mai de plâns în toată afacerea e guvernul, care neconștient va avea să lupte cu dificultăți.

În Londra domnesce o mare agitație pentru cea mai de pe urmă hotărâre a d-lui Gladstone, prin care el a con-

Foița „Tribunei”.

Poiana Negrii.

(Legendă.)

De S. Fl. Marian.

Bogat, foarte bogat era Negrea Basarab. Și nici nu avea cum să nu fie bogat, după-ce el era Domn și stăpânitor preste una dintre cele mai frumoase și mănoase țeri românești, adevărat preste Moldova. Dar' toată bogăția, toate moșiile și comorile sale nu plăteau nimic în asemănare cu fiica sa Neagra.

Străbătuse de mult faima despre avuția lui Negrea prin toate țerile de prin împregiurime, însă vestea despre Neagra și despre frumseța ei se duse și mai repede și ajunsese și mai departe.

Nu-i vorba, mai erau și alte Moldovence frumoase, și multe dintre dinsele chiar foarte frumoase, dar' ca Neagra nu era nici una. De aceea Români, supuși lui Negrea Basarab, ori-și-când și la ori-și-ce întemplantare vorbiau cu însuflețire de dînsa și se fâliau, că țeara lor are un odor atât de scump.

În chipul acesta apei vestea despre Neagra și frumseța ei se lăpădă din zi în zi tot mai mult, până-ce în sfârșit ajunse și la urechile fiilor de crai și împărați nu numai de prin țerile învecinate, ci și de prin cele mai depărtate.

Și de acuma înainte, după-ce i-s'a dus vestea în toate părțile, — dă Doamne bine! — nu era mai nici o zi, în care să nu fi venit

câte un ficior de craiu sau împărat să o poțesească pe Neagra.

Însă Neagra, cu toate că mulți dintre feciorii ei o poțiră erau din viață bună și destul de frumoși, ea se-și poată alege unul pe placul ei, nu voi să se mărite și să se despărțască de părintele său, și nu voi cu atâta mai mult, cu cât că toți cei-ce o poțiră, erau de viață străină, și ea, ca o Româncă adevărată, își puse în gând ea, dacă a fi să se mărite vre-odată, să se mărite numai după un fecior din neamul ei, și nici când după un străin, știind prea bine, că străinul, de l-ai pune chiar și în sîn, tot străin rămâne. De aceea, de câte ori venia vre-un pețitor s'o ceară, ea totdeauna spunea tatăne-sui: ba că nu i-a sosit încă vremea, ba că cutare e dintr'un neam nepotrivit cu neamul ei, ba că nu-i place, ba că-i una, ba că-i alta, numai să scape de dînsul.

Și tatăl său, pentru-că o avea numai pe dînsa, și o iubia mai mult decât lumina nehillor sei, totdeauna o lăsa în voe, până-ce i-s'a alege ea singură unul după plac.

Dela un timp însă, vedând feciorii, cari o poțiră și cari cu dragă inimă ar fi luat-o nu numai pe dînsa de soție, ci și Moldova și toate comorile lui Negrea Basarab, se făcuseră din zi în zi mai îndrăgneați, până-ce în sfârșit trimiseră prin solii lor cuvânt lui Negrea, că dacă nu le va da pe Neagra de bună voie, ei se vor scula cu toată oastea asupra lui și îi vor lua-o cu puterea.

Acuma se înăspri și Negrea și dîse într-o zi ficei sale să nu mai facă atâtea marafeturi,

ci să-și aleagă odată pe unul, că de nu-și alege pe nime și de nu se mărită mai de grabă, e rău de dînsa, căci eată ce i-au spus solii că vor face pețitorii ei, dacă nu-și va alege nici pe unul dintre dinșii.

Neagra, auzind această veste, spuse tatăne-sui, ce până atunci nici odată nu îndrăsnise a-i spune, îi spuse adevărul, că ea mai de grabă s'ar fi măritat după un fecior de Român ca și dînsa, și de aceea a tot amânat de pe o zi pe alta, respingând pe toți pețitorii, căți i-a avut. Ear' acuma nici atâta nu se va mărita nici după unul, din căți au cerut-o, căci dacă s'ar mărita după unul, atunci de bună seamă s'ar supăra celalalt, și tot n'ar fi bine, pentru-că lor, după-cum vede ea, nu li-e atâta de dînsa, cât li-e de a avea tatăne-sui.

Nu-i plăcu lui Negrea răspunsul acesta, de fel nu-i plăcu. Dar' ce era să facă? . . . se o mărite cu de-a sila după cine nu-i place, și încă după un străin? . . . Nu-i da mâna să facă un lucru ca acesta, căci una era fiica lui, și aceea era Neagra cea dragălașă. Și pentru Neagra mai de grabă i-s'ar fi dat capul, decât i-s'ar fi făcut vre-o neplăcere. De aceea el nu o silă, ci numai o sfătui, o îndemna, că doară o poate îndupleca. Ear' în urmă, vedând, că nici cu sfatul nu poate să o scoată la capăt, îi dăte pace.

Că nu vrea Neagra să se mărite după nici unul dintre feciori, căți au poțit-o, asta nu-i scotea lui Negrea mulți peri suri în cap. Alta era însă acuma ce-l mânca și care îl puse

pe gânduri, era adevărul acela: cum să scape de mânia pețitorilor ficei sale, dintre cari mulți erau mai puternici decât dînsul, și mult rău puteau să-i facă.

Și de ce s'a temut Negrea mai tare, tocmai de aceea n'a scăpat.

Printre pețitorii, cari au cerut pe Neagra, era și feciorul unui domnitor păgân, sălbatic și foarte răutăcios, care nu de mult venise din părțile Răsăritului și începuse a cutriera și a prăda țerile de prin părțile noastre. Și tocmai feciorul acela, care avea o înfățișare mai urâtă și o purtare mai îndrăzneată decât toți ceilalți pețitori, și pe care Neagra nu putea să-l vadă în ochi, dar' încă să se mai mărite după dînsul, stăruia mai tare prelungă Negrea ca să-și dea pe fiica sa de soție. Ear' în urmă, vedând că Neagra nu-l voiesce și tatăl său nu o silescă, se făcu pară de foc asupra lor și asupra tuturor supășilor lor, și întorcându-se îndrăgneați de unde a venit, resculă întreg poporul, care îl conducea tatăl său, și punându-se în fruntea lui, se porni fără întârziere asupra Moldovei, prevenind prin aceasta pe toți ceilalți pețitori.

Negrea Basarab auzind despre cele ce i-se pregătesc lui, ficei sale și întregii țeri, chiamă de grabă pe toți sfetnicii sei la sine și se sfătui cu dinșii: ce ar trebui să facă și cum să se apere de dușmanii, ce-i amenință.

Sfetnicii, după-ce cumpeniră toate împregiurările, dîseră: să apuce și ei armele la mână și cu mic cu mare, cu tinăr și bătrân, toți până

tribuit la convocarea unui mare meeting. În această privință circulă cele mai contradicțoare faime; se adevărează însă, că Mr. Gladstone a fost convocat o adunare a partidului liberal, în care el voese să desvoolte poziția guvernului față de billul iric.

Eară „Luminătorul“ asupra proceselor „Tribunei“.

„Luminătorul“ publică în fruntea numărului său din 14/26 Maiu n. următoarea corespondență din

Sibiu, 19 Maiu n. Mulțumită presei periodice și celerității cu care se pot comunica scirile de ori-ce natură în timpul nostru, rezultatul celor două procese de presă intentate „Tribunei“ poate să fie astăzi cunoscut la toți Românii căți știu ceti și căți se interesează în adevăr de cauza noastră națională. A trecut o săptămână decând au decurs acele procese. De atunci avurăm ocaziune deajuns, ca să ne informăm și despre impresiunea produsă de o parte la Maghiari, de alta la Români, cum și despre diversele opinii, care s'au manifestat în aceste zile atât în presă, cât și în conversațiunile particulare. După câte informațiuni au ajuns și până la mine și după câte păreri am cules până acum din diarele maghiare, eacă ce aflu eu cu privire la acele două procese:

Scopul de a trage „Tribuna“ în proces și prin acela a insufla frică nu numai redactorilor, ci și membrilor consorțiului întreg este cu căteva luni mai vechiu decât articolul „Tribunei“ scris în Noemvrie 1885, sau se vorbim și mai limpede: Un diar politic românesc nou, fie fost numit acela „Tribuna“ sau ori-cum, apară el în Sibiu sau ori și unde în Ungaria și Transilvania, era condamnat la moarte din ziua născerii lui, fără considerare la certele diaristice dintre Sibieni sau la cele continuate cu pasiune în „Gazeta“. Fost-au și acestea foarte bine venite, ca pupăza pe colac și au produs în multe cercuri ale societății din Cluj și din alte orașe bucuria drăcească în măsură, în care ele au amărât până la rărunchi pe publicul românesc, însă cu acelea sau fără acele certe, procese de presă tot trebuiau să se intenteze „Tribunei“. Cel puțin unii din noi erau convingși despre o eventualitate ca acesta precum sunt convingși, că mâne earăși va resări soarele. Cu enumerarea probelor vi-ăș răpi prea mult timp. Publicul românesc însă nici că are trebuință de alte probe, decât să-și iee fie-care puțină osteneală, de a ceti cu luare aminte atât ambele acuse ale procurorului Sebestyén de la tabla r., cât și pledoarele procurorului r. Biró din Cluj. Argumente mai trase de pâr, șși-i de legi aplicați ca, nuca în părete, confunderie mai contradicțoare între diar ca atare și persoanele, sub a căror îngrijire apare acela, nu s'a mai vădut în nici unul din numeroasele procese de presă, câte s'au intentat în curs de 15 ani diarelor românești, începând dela „Federațiunea“ și „Albina“ de odinioară până la cele trei procese ale „Observatorului“ și până la unul al lui „Sieb.-D. Tageblatt“ și la cel dintâi al „Tribunei“. Nascerea „Tribunei“ a revoltat mai virtos pe proletarii inteligenței maghiare și pe speculatorii tăiați impregiur dela presa chauvinistă cu atât mai mult, când aceia s'au informat, că „Tribuna“ s'a fundat și este susținută decătră un consorțiu românesc cu un capital de 40,000 fl. „Ce vorbe sunt acestea? Capital românesc, patruzeci mii? Și încă ce este și mai rău, capital strins din pungile inteligenței românești“. Se poate că mulți dintre noi au trecut cu vederea un articol din Decemvrie 1884 apărut în diarul Kossuthian din Cluj, al cărui simbul era: „Lucrul dracului, blăstămăția“ ca

într'unul să ease înaintea dușmanului și să nu-l lase a intra în țeară.

Și cum se puseră în cale, așa și făcură.

Până în câteva zile mai toată Moldova era rescutată.

Și Neagra, Neagra cea gingașă și frumoasă încă se înarmă și, încălecând pe unul dintre cei mai înfocați cai, se porni și ea alătura cu tatăl seu în protiva dușmanului, dicând că dacă a venit treaba până la atâta, apoi ori ea ori protivnicul seu, din doi unul trebuie să rămână mort pe câmpul de luptă.

Tatăl seu dintru început nu voi nici decum s'o lase a se băga singură în primejdie. Mai pe urmă însă înduplecat prin rugămintele și lacrimile fiicei sale, n'avu ce face. trebui să o lase.

Mulți ca frunza și crunți ca nisce fiare sălbatică erau păgânii, ce se apropiară și prinseră a intra ca nisce lupi turbaiți în Moldova, și mânia lui Dumnezeu era ce făcea pe unde trecea.

Dar' și Românii, cum vădură că nu e lucru de sagă, că păgânii n'au venit cu scop numai de-a răpi pe Neagra, ci de a le lua și țeara, începură a se lupta cu dinșii, ca nisce lei înfuriți când se văd amenințați în însuși culcușul lor.

Și unde lupta era mai amarnică și învâlmășagul mai mare, acolo era și Neagra de față alătura cu tatăl seu și cu cei mai voinici luptători, secerând mereu, ca într-o holdă în dușmani și căutând neîncetat, cum ar pute pune mâna pe crâncenul ei protivnic. Dar' eată, că dela un timp dă cu ochii de dînsul, și cum îl ză-

aceasta! Aduți oameni buni, am ajuns, ca și inteligența Valachilor să adune și să aibă capitaluri!“

Ei adevă credeau, că toți Românii căți învață pe la scoale carte multă, urmează neapărat ca să fie săraci ca vai de ei, cerșitori, fugari pe pământ. Când am cetit acel articol al sectorilor lui Kossuth, 'mi-am adus aminte la moment de o scenă, la care am asistat și eu ca profesor tinăr. Eram invitați trei inși la un „nemeș“ anume Gy—s pe cină. Între preferanță întră un sătean ca de ani 40, înalt și bine făcut și dă bună-seara „Măriei sale“, care-i răspunde răstit: Ce vre tu acum noptye?“ — Aș pleca la țîrg să-mi cumpăr alți boi și 'mi-ar trebui acei bani, scii măria-ta. „Ești afară, nu dai, nu potye dai acumă“.

A scos pe om afară, dară colegul meu Cristocianu neputând suferi acea tractare brutală, întrebă pe Gy—s, că de ce tractează așa pe un om, care se purtase cu toată supunerea și bună-cuviința. Răspunsul fu acesta: „Așa îmi place mie, că el este iobagiu meu. El își vînduse o părechie de boi bătrâni, ca să-și cumpere alții mai tineri. Eu bătrîd, 'i-am cerut prețul boilor împrumut și acum are obrăznicia să-mi ceară banii așa curîd; am să-i dau cînd îmi va plăce mie, că mai are doi boi.“ — De aci se încinse o dispută între profesor și nemeș, căruia îi plăcea foarte vinul cel tare din regiunile Tîrnavelor și se termină cu următoarea revelațiune: „Halld-e barátom! Noi fruntașii avem o lege a noastră și maximă a vieții, ca să nu lăsăm nici odată mai mulți bani în mâinile Românilor decăt numai atâția, cu căți se poată plăti contribuțiunea statului, să-și cumpere pelărie, opinci și un șerpar. Averea de bani în mâinile Olachilor este pericol pentru țeară.“

Dela cina aceea până în zilele acestea vom fi avut mai mulți din noi ocașii mult mai numeroase decăt am fi dorit, ca să cunoaștem, că gura păcătoșului adevărul a vorbit, precum adesea vorbesce și bețivul după cunoscuta sentență: *In vino veritas, sed prodita aut violata*. Diare întemeiate decătră particulari lipsiți de capitaluri, cari n'au din ce să-și înființeze încă și tipografii proprii, insuflă despotismului grije mai puțină, pentru-că în casuri de acestea există și alte mijloace de a paraliza activitatea presei periodice, precum este de exemplu înfricarea proprietarului de tipografie, uneori mituirea, amenințări adresate abonaților, pândirea după cei cari întrețin corespondențe cu anumitul diar ș. a. Un diar politic, ai cărui proprietari sînt decisi din capul locului să peară câteva mii în luptele sale, despotismul cearcă să-l discrediteze prin procese de presă, să disugste, să oboșească, să înfrice pe cei cari scriu într'nsul, eară proprietarilor lui să le facă daune, cât se poate mai dese și mai mari.

Ei mai au și un temei subiectiv de a extermina ori-ce presă periodică românească, de care se interesează publicul românesc. Ei adevă așteaptă, ca și spanul că-i va cresce barba, că dacă vor apune diarele românești, cărturarii români vor alerga într'un suflet, ca să prenumere numai la diare maghiare, ca și cum altă presă periodică nu ar mai exista în toată lumea, și așa abonații acelora se vor înmulți pe veacuri înainte.

Din aceste premise cunoscute nouă foarte bine se poate explica silința febrilă a diarelor din Cluj de a prepara pe cetățenii din loc, a-i irita și a le face silă morală în tot timpul decând s'au intentat „Tribunei“ procesele de presă. Numai de aci se înțelege mai bine și „Eljen“ al Maghiarilor strigat din public după pronunțarea sentenței. Încât pentru comentariile lor, în care mustră pe tribunulul reg. din Cluj, pentru-ce a dictat în culpaților pedepse așa ușoare (?), apoi acei sînt tot atâtea documente ale unei ferocități sălbatice, care stă alătura cu strigătul celor dela Zlatna din sărbătorile Pascilor, cînd un june român cădu împușcat și alții răniți: „rău destul că n'au împușcat încă pe câțiva, căci și așa sînt prea mulți Valachi.“ Un diar amenință, că au să umele temnițele cu toți căți cugetă ca cei dela „Tribuna“.

resce în mijlocul unei cete de luptători dușmani, se repede ca o săgeată asupra lui și. . . . mai de grabă de cum își poate cineva închipui, îi rētează capul cu sabia și cu un zimbet de biruință se întoarce apoi în mijlocul soților sei.

Această faptă cutezătoare a Negrii înfuriă și mai tare pe dușmani, și mai ales pe capul lor, adevă pe tatăl ficiorului omorît de dînsa, care așisderea se afla în rēsoiu. De aceea, lupta, ce s'a iscat acumă între păgâni și Români, a fost pe de o sută și pe de o mie de ori mai înverșunată și mai crâncenă decăt mai înainte, căci dintre amîndouă părțile picau luptătorii, cum pică toamna frunzele, cînd le suflă vîntul.

Dar' eată, că nu trece mult timp la mijloc și o săgeată păgânească vine repede și se opresce în soldul drept al lui Negrea.

Negrea, cu toată țaria și bărbăția sa, cum îl nimeri săgeata dușmană, care străbătuse până la os, nu se putu mai mult țînē pe calul seu. Durerea cea crâncenă, ce-i căsună rana și pierderea sîngelui ce țîșnia dîntr'însa, îl ameți de cap și cădu fără conștiință de pe cal jos.

Negrea, care după-cum am spus, era nedeslipită de tatăl seu, cum îl vădu pe acesta cădînd, sări de grabă jos, îl apucă de subsuori, și cu ajutorul unor ostași, cari asemenea săriră să-l ridice, îl urcă pe calul seu, se sui și ea călare și. . . . de acumă înainte uită de luptă, uită de toate, grijea ei cea mai mare era scăparea tătâne-seu, care zăcea leșinat în brațele sale.

(Va urma.)

Câtă diferență între libertatea de a cugeta și a judeca între cetățenii jurați din Sibiu, unde lipsise în tot timpul și la toate ocaziunile încă și umbra unei presiuni și între a cetățenilor din Cluj. Dar' cine putea să și facă vre-o presiune în Sibiu? Nimeni pe lume; Sașii nu, anume în procesele intentate Românilor, ear' Românii cu atât mai puțin asupra juraților, în numărul cărora procurorii nu suferiau nici odată pe nici un Român. Și cu toată acea presiune brutală și necurmată agitațiune totuși vădurăm, că și în Cluj se află vre-o trei-patru bărbaiți tari de suflet, cari își susținură independența părerii lor. Spun drept, că pe mine acele voturi de achitare date în Cluj m'au surprins cu atât mai virtos, cu cât îmi veniră în minte unele casuri din cel mai de aproape trecut, anume cele cu „O te bűdös booskor“, cu spargerea de ferestri, cu maltratarea profesorului Dr. Gr. Silási, cum și bătaia cu petri asupra trasurilor de paradă, care aduceau pe candidatul Hegedűs dela gară în 1884, în fine și toate furiile manifestate cu ocaziunea adunărilor reuniunii de cultură. Ce voiți mai mult? În numărul de Dumineca trecută „M. Polgár“ reclamă nu sciu a cătea oară, că în Cluj se află o societate de copilandri între anii 13 și 16, cari au de profesie ca, seara tărđiu precând oamenii merg acasă dela teatru sau alte petreceri, să arunce cu petri în bărbaiți și femei cu port european (nadrágosok, kaputosok).

Scurt și bine, fanaticii cred așa, că procesele de presă din Cluj vor fi umplut pe toți Românii de frică și cutremur așa, încât nu vor cuteza nici să mai cugete la legea de naționalități din 1868, nici la cultura și literatura românească și vor fugi de lectura cărților românești. Așa cred ei. Este însă de mare importanță, ca să aflăm și părerile Românilor în situațiunea de față. Din toate părerile câte am fost în stare să aud sau să cetesc eu până a încheia această scrisoare etc., că necum să fi dat preste vre-un Român descuragiat, tocmai din contră cei mai mulți din aceia, cu căți am convenit, consideră acele procese numai ca scene dintr'o dramă mare și lungă, din care vor urma și alte acte de aceeași natură. Am aflat un singur Român, bun jurist, care îmi observă, că un articol din cei incriminați cuprinde câteva sentențe prea aspre, că însă de altă parte el nu află nici un evînt pentru care acușaii să fi meritat vre-o pedeapsă cât de ușoară; că însă procurorul s'a folosit de o manoperă usitată la unii diaristi, nedemne însă de judecatori imparțiali de a smulge numai unii articoli sau numai unele alinate din articoli și a nu țînē înaintea ochilor tendența întreagă și programa unui diar. „Tribuna“ declarase din capul locului, că ea dorește și va lucra pentru apropierea și împăcarea sinceră și durabilă a Românilor cu Maghiarii, ear' această parte a programei sale o a comentat și chiar forțat în 1½ an până la sațietate mai virtos pentru acei Români, cari deși doresc din suflet a trăi în pace cu toată lumea, prin urmare și cu Maghiarii, dar' avînd înaintea ochilor experiența multor veacuri și chiar a veacului al 19-lea cu prisosință, nu cred și nu pot crede, nu întră în capul lor, că așa ceva se va pute vre-odată. După opiniunea acestei părți a Românilor „Tribuna“ ar face prea bine ca să șteargă acel punct al programei sale, pe care șovinistii maghiari o consideră numai de o fățarie și cochetărie perfidă, *ut figura docent*, ear' Românii se uită la ea cu prepus. Să nu mai cîntăm despre frățietate, dic ei, cînd vedem prea bine, că aceea a fost, este și va fi în veci o frasă goală. Să nu mai strigăm îndeșert, că Românii fără Maghiari și Maghiarii vor peri; căci adevă ce importanță au Maghiarii și Românii uniți în vastul Ocean al Slavilor sau în al Germanilor. Directorul „Tribunei“ este foarte versat în istoria Ungariei; apoi cum crede d-sa, că poporul maghiar va renunța sau că va fi vre-odată în stare să renunțe la protectoratul, la tutela și ajutorul german și încă tocmai cu scop de a face cauză comună cu Românii? Până-i lumea și pământul; mai gata sînt de a se face toți Nemți, decăt a da vre-odată mâna cu Românii chiar și în cazul cînd ar vedē bine, că acestia devin toți Slavi. Așa simt și așa cugetă mulți Români, unii mai de înainte, alții mai numeroși dela rușinoasele păcălituri din 1865—1866 și mai amar dela 1874 încoace.

Încât pentru modul apărării acușaiilor cei mai mulți confrăți, cu cari am vorbit, sînt neîndestulați în această privință dicînd, că cele mai tari argumente de apărare ca și de atac ocuîr în pledoare, însă numai ca în treacăt, precând tocmai acelea trebuie să fie desfășurate și accentuate cu aplomb chiar acolo în Cluj, precum nicăiri aiurea în tot cuprinsul monarchiei. Așa de exemplu: cu violarea și chiar călcarea în picioare a legii naționalităților putea să li se frece hreanul la nas, că să-l simțā și alții până în a șapteia țeară; batjocura făcută cu Transilvania deschidea un câmp minunat de a trage paralele între aceasta și între alte provincii ale monarchiei, venind până la legile din 1863. Între diarele din Cluj se nu se fi făcut nici o distincțiune, căci nu numai unul, ci toate trei au meritat de mult, ca să fie trase în locul „Tribunei“ pe banca acușaiilor mai ales pentru deseale provocări la călcarea legii din 1868 și pentru necurmatele insulte și infamii aruncate în fața poporului românesc. Aducl Clujenilor este greu de tot: acolo trebuie să vorbesce, ca să te audā și cei cari stau pe la ferestri. Cînd a citat procurorul pe episcopii Lemeni și Șaguna și pe mireanul Alexandru Bohățel, că și ei au participat la dieta revoluționară din 1848 cu „Uniune sau moarte“, atunci dînsul merită să fie luat în rîs. Adevă pe episcopi îi aleseseră Românii la dietă? Ei au mers numai ca regalisti numiți decătră guvern, ear' pe Bohățel, care pe atunci trecea mai mult de Ungur ca de Român și figurase în tot timpul ca unionist fa-

natic, afară de nemeșii unguriți din comitatul seu nici un Român nu 'l-ar fi ales. Și apoi ce? Într-o dietă, care stă să reneg tot trecutul țerii, numai trei Români să reprezente pe poporul nostru, care pe atunci trecea în Ardeal preste 1,200.000? Adunarea națională dela Blaj trimisesse la dietă deputațiunea sa de 120 bărbaiți și la împăratul alta de 20 inși; aceia erau adevărați reprezentanți ai națiunii românești din Transilvania, ear' nu doi episcopi nici numai 2—3 deputați nobili. De altmintrelea și episcopii au fost membri și conducători ai adevăraților reprezentanți ai națiunii.

Toate acestea le dic cu părere de rău, însă fără pic de imputare, ci mai virtos cu adevărata compătimire, că confrății noștri au fost condamnați a-și apăra cauza sub acea presiune, cărei asemenea nu vei mai descoperi astăzi nicăiri aiurea, decăt poate în Galiția față cu Rutenii. Mai era până acumă și Irlanda, un adevărat prototip al nefericitei Transilvanie, eară Irlandezii, Romanii aristocrației celei mai trufăse și brutale, cu care mai rivalizează abia două aristocrații de pe continent; dară, că de pe corpul Irlandei cad ferecăturile cele mai grele, după care Irlandezii ar pute să fie pe deplin îndeștuliți cu uniunea politică, care îi va lega în viitor cătră Anglia și Scoția. Noaua învoire se face cu mari greutate, că însă tot se va face, dacă nu prin parlamentul actual, prin alul nou, și eroarea criminală comisă decătră părinții Irlandezilor în 1800 se va îndrepta.

În tot cazul aceste două procese de presă cuprind și ele multe și mari învătățuri pentru Români, nu sciu dacă dinșii se vor folosi de ele spre a-și ameliora educațiunea lor politică, a cărei lipsă se simte tot mai tare, cum și spre a-și susține presa periodică cu totul altmintrelea, eară nu ca până acum, după-ce aceea și așa este puțină la număr; mai departe a nu mai pretinde, ca publicistii români să spargă ziduri cu capetele lor, eară alții să privească la muncile lor, ca și spectatorii din circurile antice la luptele oamenilor condamnați a se apăra de fiarele carnivore fără nici o armă în mână. Să mai învețe și tinerimea, căte și ce calificățiuni eminente se cer în epoca de față, pentru-ca cineva să apuce peana de publicist în luptele politice și naționale, cum și că are să proceadă cu prudență atât mai mare, cu cît despotismul este mai preputitor și mai hipocondru în modul seu de a cugeta și de a lucra.

Nu sciu dacă nu ar fi mult mai bine, ca cu diarele căte stau în serviciul despotismului naționalistic să se curme în lăuntru țerii ori-ce polemie de natura celei din „Tribuna“, din „Gazeta“ etc., și aceea să se strămutē aiurea, în afară, în Germania, Italia și mai virtos în Franția. Vē rog și pe d-voastre, ca să binevoiți a vē ocupa de chestiunea aceasta. Eu cred că diarele noastre le-ar rămānē și fără acele polemii un material neterminabil și foarte prețios din toate punctele de vedere pentru coloanele lor.

Ce n'ar plăti în această privință o programă comună acceptată de toți publicistii noștri din statul acesta. Adversarii au și programe comune pentru toate diarele lor, la care țîn toți cu mână de fer și nici odată nu se ceartă asupra lor. În cas de întrunire, „Românische Revue“ a dlui Dr. Diaconovich deși apare în limba germană, sau adevă tocmai pentru aceea să fie adusă îndeaproape combinațiune cu atât mai virtos, cu cît acea publicațiune condusă înțelepțesce, deși lucră numai de un an, a făcut Românilor mari servicii în opiniunea cercurilor competente austriace, germane și la popoarele slave mai deprinse cu limba germană ca Cehii, Croații ș. a.

Δ

Discursul dlui ministru Sturdza

rostit la inaugurarea statuei lui George Lazar.

Domnule primar!

Sîntem întruniți aci — membri ai guvernului și ai parlamentului, scoale și un număr public — pentru a inaugura monumentul ridicat de națiune celui bărbat, care a reîntemeiat scoala românească pe pământul românesc.

Frumoasă sērbare, în care se ogîndesce trecutul, prezentul și viitorul.

George Lazar s'a născut într'un timp de mare restrîște pentru patria noastră.

Puternică a fost aședarea stabilită aci la Dunărea-de-Jos de marele împărat al Romei; dar' cumplite au fost și isbirile, ce ea a suferit.

Pericolul nu a venit numai dela sabia și dela focul, ce diferite ginți au preumblat pe teritorul nostru; ci mai ales dela încercarea de a desnaționalisa poporul românesc prin părăsirea limbei strămoșesce.

Valurile și furtuna ne amenințau din toate părțile. Era să perdem chiar usul limbei noastre. Cei dintâi deveniți creștini în Orientul Europei, Românii ajunseseră să nu audă lauda lui Dumnezeu decăt într-o limbă necunoscută lor. Ei care, din timpuri străvechi, au ajutat cu sîngele și cu averea lor pe creștinii din alte țeri, vedeau cum limba celor hrăniți și adăpostiți de dinșii, cutropia pe cea românească.

Pot să fie și sînt limbi, cu deosebire culte, limbi, în cari sînt scrise tesăure neprețuite ale științei, dar' un popor numai atunci există, cînd e capabil de a înălța propria sa limbă la aceea țarie, ca prin ea să poată domina toate cugețările omenești. Un popor, care nu-și întrebuințează propria sa limbă în toate împregiurările vieții, în cele mai simple și mai modeste,

ca și în cele mai înalte și mai ideale, acel popor lăncedesc. Poporul, care își pierde limba, pierde însăși ființa sa, cunoștința de sine, încrederea în sine.

De două ori acest pericol s'a revărsat preste noi; dar' când ajunsesse la culme, au apărut la timp bărbai, cari au salvat ceea-ce se părea pierdut. Puține nume din trecutul nostru sunt atât de populare, ca acele ale lui Mateiu Barab și Vasile Lupu, ca acel al lui George Lazar.

Cei doi dintău au scos ear' la onoare limba românească în stat și în biserică. Cel de al doilea a făcut, ca limba strămoșească să răsune din nou în școală, de unde fusese isgonită. Cei doi dintău erau domni, cel din urmă un simplu fiu de țeran.

Născut într-un sat neînsemnat de pe malul Oltului, George Lazar trecu prin școlile din Sibiu și din Cluj, deveni în Viena laureat în teologie și ajunse a fi, tinăr încă, archidiacon al episcopiei din Sibiu, catechet la seminar și predicator bisericesc.

Dar' el nu putu să aibă acolo traiu bun și încurând, învăluit de mulți inimi, fu nevoit să caute aiurea locul, unde se-și continue apostolatul.

Pe acele timpuri, în Moldova și în Țeara-Românească, întreg învățământul secundar era în mâni străine. Limba românească, ajunse să se vorbească mai numai prin sate și de parac-liseri. Puțini credeau, că limba românească poate servi pentru a exprima ideile, cugetările mai înalte. George Lazar caracterizează în stilul său expresiv astfel starea lucrurilor de atunci: „Românii sunt împotriviți limbii românești adoptând legi și năravuri străine, mulți sunt crescuți sub aripile străinilor, mulți se rușinează a vorbi românește și, ce e mai mult, defaimă limba românească”.

Dar' tot atunci, încep să bată tare un vânt nou și răcoritor. Simțământul despre originea Românilor și despre valoarea acestei origini izbucnea earăși cu putere în București și în Iași.

Eforia școalelor din București ia o mare decizie. Ea înfrunțază o școală românească și o încredințază lui George Lazar.

Grele au fost începuturile și scurtă durata acestei școli. Instalarea ei fu anevoioasă, căci localul dela St. Sava era ocupat de garda Domnească și de servitorii curții. Abia deschisă în 1816, ea fu închisă în 1821.

Cu dînsa se stînge și George Lazar. El se întoarce în micul și necunoscutul sat de pe malul Oltului, unde curând moare.

Scănteia însă aprinsese un foc viu. Școala românească nu mai putea fi înădușită, căci limba românească răsuna earăși în școală și la răsunetul ei toată suflarea românească se ridică din adîncă letargie, în care se afla. Poporul românesc se trezi și plin de încredere în sine, el puse mîna la lucru.

De atunci ce pași giganti am făcut înainte! O transformare întreagă s'a desvîrșit. Credința în țeară și poporul ei, redevărată în mica școală a lui Lazar, a devenit generală. Astăzi nu mai sîntem aserviți nimănui: mergem pe propria noastră cale. Sîntem o țeară liberă și ocupăm, în locul unde am fost așezați, o poziție importantă. Sîntem o țeară, respectată pentru munca neîncetată ce dezvoltăm pe terenul culturii, pentru cumpînirea ce punem în faptele ce desvîrșim.

Această frumoasă serbare ne amintesc dar' timpurile grele, în cari lucram, dela mică până la mare, pentru alții, cu puțină speranță pentru viitor. Ea ne amintesc însă totodată începuturile redevăratii naționale, care a luat un avînt puternic din școală și prin școală.

Această serbare este un omagiu de recunoștință adus unui bărbat, care a fost credincios țerii și datoriei sale. Ea ne dovedesc totodată cât de prețioase sînt isbîndile ce au produs munca și credința.

Inaugurarea acestui monument, a doua zi în urma zilei de 10 Maiu, în care am serbat de astădată a douăzeciua aniversare a Domniei înțelepte și vitejesci a lui Carol I, a înălțării Rege al României independente de nume și de fapt, ne face să pipăim cu înseși mîinile noastre și să înțelegem în toată elisitatea ei acea puternică și semnificativă dicțioare a poporului românesc, iscodită de dînsul pentru a-și dovedi în patru cuvinte mersul său istoric și viitorul ce îi este rezervat, acea dicțioare energică „apa trece pietrele rămân.” În adevăr astăzi putem dice cu convingere deplină: apa a trecut, pietrele au rămas.

Primiți, d-le primar, acest monument ridicat de cetățenii liberi în onoarea școlii românești, în care neconținut se va nutri și în viitor focul patriotismului celui mai sincer și celui mai luminat, focul devotamentului celui

mai nemărginit pentru datorie. Primiți în proprietatea capitalei înălțarea statuă ridicată de primul sculptor român.

Să pice dar' învîitoarea la strigătul, care ne unesc și ne va uni totdeauna ca un singur om: Să trăiască Carol I.

Protocoloalele conferențelor pentru încheierea unui tratat de comerț între România și Austro-Ungaria.

(Urmare.)

Proces verbal Nr. 5.

Ședința dela (23 Aprilie) 4 Maiu 1886.

Ședința se deschide la 2 oare și jumătate.

Erau de față aceleași persoane ca și la ședința precedentă.

DI T. G. Djuvara, secretar, dă citire procesului-verbal Nr. 3, al ședinței dela 21 Aprilie (3 Maiu) 1886, care se aprobă de conferență.

După observarea dlor delegați austro-ungari, d-nii delegați români consimt a păstra, în textul art. IX al proiectului român, alineatul 2 din art. XXI al convențiunii actuale. Ajung însă la înțelegere, ca după cuvîntul comestibile, să se adauge în parantesă cuvintele substanțe alimentare.

D-nii delegați imperiali și regali propun să se redacteze alineatul 2 al articolului XVII din proiectul austro-ungar după-cum urmează: „Nu se va pute preleva nici un fel de taxe în cazul când articolele de aceeași natură nu sînt produse, sau fiind chiar produse, nu sînt încărcate cu aceleași taxe, în această țeară sau în această circumscripțiune.

Primit.

La alineatul 3 dela acest articol, d-nii delegați austro-ungari emit propunerea de a se stabili un maximum pentru drepturile de axis, și consideră ad referendum refuzul dlor delegați români ca să scie dacă trebuie să stăruiească mai mult asupra acestui punct.

Articolul X al proiectului român este primit de conferență.

Se hotărăse transpunerea articolelor X și XI din proiectul român.

Articolul XI din proiectul român prevede dispozițiuni cari nu sînt cuprinse în proiectul austro-ungar; d-nii delegați imperiali și regali fac contra-propunerea următoare, al cărei text este înmormentat tratatului de navigațiune prezentat guvernului regal: „Nu va fi percepută pe Dunăre nici o plată întemeiată numai pe faptul navigațiunii, vre-un drept asupra mărfurilor care se găsesc pe bordul vaselor. Toate actele de autoritate ale celor două înalte părți contractante, avînd raport la exercițiul navigațiunii și nefînd în excepțiunile indicate aci în urmă, precum și toate expedițiunile liberate în această materie de sus dîsele autorități, se vor face gratuit.

„Fac totuși excepțiune dela principiul general stabilit la primul alineat drepturile, pe care bastimentele trecînd cataractele între Moldova și Turnu-Severin vor fi obligate să le achite conform articolului 67 din tratatul dela Berlin din 12 Iulie 1878, precum și drepturile, pe cari comisiunea europeană a Dunării stabilește sau va stabili asupra bastimentelor ce trec prin grupurile Dunării.

„Afară de acestea nu vor mai pute fi percepute decât: — a) drepturile de vamă și de consumațiune fixate de legislațiunea interioară sau prin dispozițiuni convenționale pentru importatiune sau exportatiune, precum și taxele adiționale și drepturile de timbre privitoare la plata dîselor drepturi; totuși transporturile pe apă nu vor pute fi supuse la condițiuni mai puțin favorabile decât dacă mărfurile ar face drumul pe uscat. — b) Taxele pentru întrebuințarea unor stabilimente publice, precum balane, cheiuri, macarele, și alte construcțiuni de debarcare, magazii etc.; și pentru unele servicii aduse, precum pilotagiul, deschiderea podurilor și zăgazurilor etc.

„Cât pentru prelevarea taxelor menționate sub litera b), bastimentele și mărfurile celor două înalte părți contractante trebuiesc tratate după tarife fixe și publice, pe piciorul unei perfecte egalități, și în nici un cas mai puțin favorabile decât acelea ale națiunii celei mai favorizate.

„Aceste taxe vor fi percepute pentru atât numai, pe cât se va fi făcut întrebuințare efectivă de stabilimente terminate, sau de servicii în realitate făcute; întrebuințarea acestor stabilimente și servicii nu este obligatoare.

„Este bine înțeles, că aceste taxe nu pot fi un isvor de venituri financiare. Și nu vor fi mai mult ridicate decât va fi necesar pentru a se acoperi aproximativ cheltuielile de întreținere, precum și interesele, și dacă e nevoie, amortismentul gradual al capitalului cheltuit. Fie-care din amîndouă părțile contractante va fi obligată să procure, dacă ceealaltă parte cere, suma cheltuielilor de construcțiune și întreținere al stabili-

mentului, de care e vorba cu scop de a se conștata justiția taxelor prelevate de acea parte. Un restimp potrivit va fi fixat pentru amortisirea capitalului cheltuit.

„Amortismentul odată operat, drepturile nu vor mai reprezenta decât cuotitatea necesară pentru întreținere.

„Nu vor mai fi prelevate în porturile românești ale Dunării alte taxe decât acelea, ce sînt conforme cu principiile, ce preced; sînt prin urmare, desființate taxele prescrise de legea română din 18 Noemvrie 1863, și anume drepturile adiționale de 5 la sută din suma drepturilor de vamă percepute după greutate, și dacă marfa e tarifată ad valorem 1/2% din valoare, apoi taxa cheiagiului, atât cât aceasta din urmă nu este în armonie cu principiile cari preced. Bastimentele legitime, ca paqueboturile-poștă, și bastimentele statului vor fi scutite de plata oricărei taxe de cheiu.

„Este bine înțeles, că întrebuințarea localităților, cari prin condițiunea lor naturală și fără să li se fi făcut îmbunătățiri esențiale și constituitoare, sînt bune pentru debarcare, nu va pute fi lovită de nici un drept.” (Va urma.)

Cronică.

În cestiunea incassării pedepselor de bani, ministrul de interne a ordonat, ca în casuri, când este de lipsă execuțiune să se observe prescripțiile usitate la incassarea contribuției. Când se poate prevedea, că execuțiunea nu va duce la nici un rezultat, pedepsa de bani are să se schimbe în închisoare, chiar și atunci, când aceasta după natura lucrului nu ar fi la loc. Prin aceste dispozițiuni se intenționează scutirea populațiunii mai sărace de pedepse mai simțitoare de cum intenționează spiritul legii.

Procurorul regesc dela tribunalul din Sibiu Ludovic Szabó de Csikszentmárton a murit în 27 l. c. st. n. aici în Sibiu în etate de 43 ani. Rămășițele pămîntesci ale defunctului s'au condus în 29 l. c. st. n. la gară, de unde pentru înmormentare în mormîntul familiar vor fi transportate la Szombatfalva.

Maialul tinerimei scolare din Brașov. Tinerimea dela școalele române din Brașov și-a ținut estimp maialul în 13 Maiu în pădurea „stejăriș”. Timpul fiind foarte frumos, petrecerea a reușit pe deplin. Atât tinerimea, cât și corpul profesoral și publicul participant au avut o zi de bucurie și au rămas deplin satisfăcuți de acea petrecere românească.

Inteligența română din Cluj a arăgiat în 28 Maiu st. n. un „maial” în grădina „Stadler”. Maialul a fost bine cercetat de publicul din loc și giur. Chiar și câțiva neromâni au participat. Preste tot se adunase un public cam de 200 persoane. Arangierea a condus-o stimabilul domn adv. Iuliu Coroianu. Numai tinerimea universitară nu a participat în număr convenit. Petrecerea a decurs cu cea mai mare viociune, ne scrie corespondentul nostru. A fost maial adevărat românesc.

Tîrgurile de țeară în opidul Șiria (Világos). O hîrtie a primăriei din Șiria ne comunică că tîrgurile de țeară în acel opid se vor ține pe viitor în următoarele zile:

I. În a treia Sămbătă și Duminică din postul Pascilor după cîlindarul vechiu. II. În prima Sămbătă și Duminică, care urmează zilei prime din luna Iunie după cîlindarul nou. III. În Sămbătă și Duminică următoare sîrbătoarei „schimbarea la față” după cîlindarul vechiu. IV. În Sămbătă și Duminică premergătoare postului de Crăciun după cîlindarul nou.

Adolf Diaconovich, secretar și referent domonial la calea ferată de stat austro-ungară, pîrintele d-lui Dr. Corneliu Diaconovich, redactorul dela „Românische Revue”, a răposat la 27 l. c. n. la 5 oare dimineața în etate de 57 ani, lăsînd după sine în nespus doliu pe neconsolavera sa veduvă Adela, trei fi și patru fete, și numeroasele sale neamuri, amici și cunoșcuți. În mormîntarea avu loc Vineri după amiază, aducîndu-se rămășițele defunctului cu tren separat dela Reșița la Bocșa-montană, unde se vor depune în cripta familiară spre odihna eternă. O intensivă aprindere de plămîni, în câteva zile tîu în stare să nimicească un organism atît de robust și oțelît prin multe călătorii pline de strapație ce pretindea postul său de oficiant domonial. Fie-i țîrîna ușoară și memoria neuitată!

Comitele-suprem al comitatului „Turóc” George Just, cunoscut din afacerea avută cu avocatul pestan Dr. Engländer a demisionat.

„Școla practică”, ce apărea în Năsăud sub redacțiunea cunoscutului bărbat de școală, a dlui Vasile Petri, — precum spune „Amicul Familiei”, — a încetat de a mai apăre, din cauza multelor restante de abonament.

Răsboiul vamal. N-rul de Joi al foaiei „Kronstädter Zeitung” ne spune, că comunicațiunea între Brașov și România a luat dimensiuni ca nici odată până acum. Comisionarii și neguțătorii români se grăbesc anume a

se prevedea, cât se mai poate, cu marfa trebuincioasă înainte de închiderea graniței. Mulți industriași și-au împachetat deja mașinele și sculele și sînt gata să treacă dincolo. Mai mulți încă, se aude, că cu același cuget, căci dacă se va închide odată granița, ruinul le este mai mult ca sigur. Numita foaie îi face atenți să nu se grăbească a face acest pas important.

Răsboiul vamal cu România și foile germane. Cu privire la denunțarea tarifelor unioniste decătră Austro-Ungaria, „Kölnische Zeitung” scrie: Guvernul din Austria și Ungaria, pentru-ca să facă o presiune asupra României, au invitat administrațiunile căilor lor ferate să denunțe fără întîrziere toate tarifele unioniste în comunicațiune cu România, pentru-ca nu cumva, după excluderea mărfurilor austro-ungare din piața României, să se poată transporta în România în mod avantajos alte articole și mai cu seamă articole germane. Această denunțare însă nu va pute intra în vigoare decăt abia după trei luni și anume la 1 August, ba poate tocmai la 1 Noemvrie, deoarece, după interpretarea direcțiunii căilor ferate prusiane din Breslau, termenul de denunțare este de șase luni. Lucrul acesta se va hotări într-o adunare ce se va ține la 29 l. c. din partea căilor ferate interesate la Schmeks în Ungaria. Aplicându-se tarifele cele vechi locale, atunci cheltuielile de transport între Germania și România vor fi încă odată așa de mari; astfel d. e. fierul va plăti în loc de 20 pfeningi 29 pentru tonă de chilometru. Mai există și pericolul, că pentru mărfurile austro-ungare se pot da refacții secrete din partea Germaniei în cazul cel mai rău va trebui să se facă un arangiamet cu drumul de fier de Sud-Vest, cum s'a făcut deja în privința cerealelor, astfel că lăsându-se la o parte Austro-Ungaria, comunicațiunea pe drumul de fier, mai întău cu Moldova, rămîne asigurată, cu prețurile de până acum, pentru mărfurile germane. Afară de aceasta, de acum înainte comerțul german în România va apuca, mai mult decăt mai nainte drumul pe mare.

Atentatul în contra vieții principelui Alexandru al Bulgariei. Eată cum povestesc „Tarnovskaia” constituția despre complotul dela Burgas: „Un sătean anume George Mihailoff, din împrejurimile Burgasului, s'a prezentat înaintea subprefectului plășei Burgas și i-a denunțat următoarele: La 3 Maiu el, Mihailoff, primesc o scrisoare din partea capului opozițiunii din Burgas, Lobanoff, în care acest din urmă îl roagă să meargă la Burgas spre a-i vorbi ceva despre viitoarele alegeri. La 4 spre 5 Maiu Mihailoff pleacă la casa lui Peco Pavlovici, unde găsește întruniți în ședință pe căpitanul rus în retragere Nabocoff, un preot muntegrian venit de curînd în Rusia, alți câțiva Muntegrieni, veniți din Rusia, doi Greci și câteva persoane cunoscute din Burgas, adunarea i-a explicat imediat cauza pentru-ce ține ședința noaptea. Scopul întrunirii a fost: că pe drumul dela Slievno la Burgas ei au de gînd să prindă pe A. S. apreape de localitatea Camcie-Dere între Aliano și Burgas. În cas dacă n'ar reuși să-l prindă viu, atunci să-l omoare. Pentru acest scop ei au la dispozițiunea lor vre-o treizeci oameni armați, cari se află sub comanda căpitanului Nabocoff. Lui Mihailoff întruniți i-au propus ca să adune o bandă de vre-o douăzeci de inși tovarăși devotați, să meargă la aceeași localitate și să se pună sub comanda căpitanului Nabocoff. Dacă însă nu vor reuși a face nimic și la Camcie-Dere, atunci la înțrarea principelui în Burgas să-l prindă viu și să-l ducă cu o barcă în mare; pe d. Caraveloff și pe prefect să-l omoare, ear' pe subprefect să-l aresteze cu o zi mai înainte. Prin aceasta ei au avut de gînd să facă revoluțiune și disordine în provincie spre a provoca o ocupațiune din partea Rusiei. Doi Greci au fost puși ca să rupă firul telegrafic între Aliano și Burgas și să comunice căpitanului oara sosirii principelui în acest din urmă oraș. Toți câți se află la întrunire, au prestat următorul jurămînt în fața preotului muntegrian; „Jurăm în numele lui Dumnezeu, că vom păstra secret și nu vom denunța nimic, care se se refere la afacerea ce am început. Dumnezeu să ne ajute”.

„Toți conspiratorii sînt arestați și dați în mîinile autorităților judiciare. Cele spuse de Mihailoff au fost confirmate și de alte persoane, amestecate în această afacere. Căpitanul Nabocoff este arestat în camera sa. Poporațiunea din Burgas este foarte mult iritată în contra conspiratorilor”.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI”.

București, 29 Maiu n. Senatul a votat în unanimitate tariful autonom vamal.

Atena, 29 Maiu n. Trikupis a declarat în cameră, că nu se îndoiesc de dispozițiunile bune ale Porții, care încă va desarma, însă numai o parte a obligamentelor luate față cu Grecia le-a împlinit. Faima că Turcii ar fi masacrat prizonieri greci, se desminte.

Paris, 29 Maiu n. Comitetul bugetar al camerei a reluat în preliminar bugetul cultelor cu 15 contra 13 voturi. Stînga radicală va propune în ședința de noapte a camerei expulșarea neîntîrziată a prinților.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimin Albiu.

Economie.

Piața din Sibiu, 28 Mai. Grâu hectolitra 47—80 chilo fl. 5.40 până fl. 6.20, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.20, până fl. 5.—, secara 66 până 72 chilo fl. 3.50 până fl. 3.90, orz 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 4.—, ovės 38 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnta de cānepă 49 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 11.—, slānina 100 chilo fl. 44.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 45.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, sāpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, cānepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.25, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc 32 până 38 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 16 până 18 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 27 Maiu n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușori 44.— cr. până 44.1/2 cr., marfă țerānescă, grea 42.— cr. până 42.1/2 cr., de

mijloc 42.— cr. până 42.1/2 cr., ușoară 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., transito de mijloc 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., transito ușori 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., in-grāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul pieței din Sibiu.
din 29 Maiu st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.58	vēnd.	8.68
Lire turcesci		11.20		11.30
Imperiali		10.20		10.30
Ruble rusesci		1.22 1/2		1.24

Bursa de București.

Cota oficială dela 27 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	95.1/2	vēnd.	95.1/2
Rur. conv. (6%)		86.—		86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.		266.—		267.1/2
Banca națională a Romāniei		1085.—		1183.—
Impr. oraș. București		31.—		34.—
Act. de asig. Națională		—		—
Credit mob. rom.		—		—
Scrisuri fonciare urbane (5%)		82.1/4		83.—
Schimb 4 luni		—		34.—
Societ. const.		187.1/2		230.1/2
Aur		14.1/2		14.3/4

Bursa de Budapesta
din 28 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	105.30
" " " 4%	94.95
" " " 5%	153.50
Imprumutul căilor ferate ung.	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bānățene-timigene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.25
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	119.50
Imprumut cu premiu ung.	124.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	85.20
Rena de hārtie austriacă	85.50
" " argint austriacă	117.25
" " aur austriacă	138.50
Losurile austr. din 1860	877.—
Acțiunile băncii austro-ungare	299.50
" " de credit ung.	283.30
Argintul	101.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.94
Galbeni impērātesci	10.02
Napoleon-d'ori	62.10
Mārci 100 imp. germane	126.75
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de Viena
din 28 Maiu st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	105.25
" " " 4%	94.85
" " " 5%	154.—
Imprumutul căilor ferate ung.	100.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	118.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	105.30
Bonuri rurale ung.	105.30
" " " cu cl. de sortare	105.30
" " " bānățene-timigene	105.30
" " " cu cl. de sortare	105.30
" " " transilvane	105.30
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	119.60
Imprumut cu premiu ung.	124.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	85.15
Rentă de hārtie austriacă	85.45
" " argint austriacă	117.20
" " aur austriacă	139.—
Losuri austr. din 1860	879.—
Acțiunile băncii austro-ungare	290.—
" " de credit ung.	283.40
Argintul	5.97
Galbeni impērātesci	10.03
Napoleon-d'ori	62.75
Mārci 100 imp. germane	126.70
Londra 10 Livres sterlingi	

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 14 Maiu 1886.

Vēndătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Cațica	Dreifus	Porumb	3800	58	7.15	Caic Capotaj
Evloghiu	Bloch	"	2000	58 3/4	7.30	Mag. bilet
Carandino	Feitler	"	1000	59 1/2	7.55	Caic
Dimitriadi	Dreifus	"	3200	57	6.80	Magazie
Gardeli	Verona	"	7000	59	7.40	Șlep
Dreifus	L. Mendl	"	1200	62 1/4	8.25	"
Dimitriadi	"	"	4200	58 1/2	7.22 1/2	Șlep
Vasmagidi	"	"	6600	58 1/2	7.30	"
Vamvuri	"	"	3700	57 3/4	7.20	"
"	"	"	4100	57	7.10	Caic Capotaj
Ghioni	"	"	3500	57 1/2	7.20	"
Grosovits	"	"	3000	58 1/2	7.20	"
Vrioni	"	"	2700	62	7.77 1/2	Magazie
Davi	Verona	"	1700	59 3/4	7.25	"
Ilief	Bloch	"	1600	63 1/2	8.50	"
Găetan	Feitler	"	800	60	7.—	" umed
"	Peirano	"	950	61	7.40	"
Petricioni	"	"	4000	59	7.20	Magazie
Politi	Dreifus	"	4950	57 3/4	7.15	Șlep
"	Feitler	"	4500	57 3/4	7.25	"
"	"	"	3500	58	7.25	Caic
"	"	"	3500	58	7.20	"
Emberico	"	"	3050	57 1/2	7.17 1/2	"
"	"	"	3700	57 1/2	7.20	Șlep
Politi	Christoforato	Grāu	2400	56 1/2	11.40	Caic
Haracopolo	Pauli	Orz	3770	46	6.10	"

Avis important!

Gustav Jekim

[263] 5-6

Sibiu, strada Cismădiei Nr. 16 în casele universității săsești

oferă Onorabilului Public din loc și împrejur, de-
positul seu nou asortat în cele mai moderne stoffe
pentru dame, cachemiruri negre și color, cretoane de
cossmanos și franceze, umbrele și ploare, oxforduri și
chifoane, broderii, dantele și cordele, midere, evantaua,
cioraperie și marchitanie, cămeși bărbătești și pentru
dame, fuste și corsete, cravate, gulere și manchette, fa-
bricațiune proprie, pentru candidați de preoți
Terno double pentru reverenți, lână curată și brăuri
de moire curată mătăasă, — toate cu cele mai moderate
prețuri.

Comande externe se efectuează prompt prin rambursă (Post-Nachnahme). Mărfuri neconvenabile se primesc franco înapoi.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșcano		Tren de porșcano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren omnibus		Tren de porșcano	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de porșcano						
Viena	11.10	7.40			București	4.50	7.30			Viena	11.—	12.10	Teiuș	11.09	3.45					Copșa mică	5.50	1.11		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal	9.32	1.14			Budapesta	8.20	8.—	Alba-Iulia	11.57	4.26					Șeica mare	6.17	1.34		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș	9.56	1.45			Szolnok	11.20	12.00	Vințul de jos	12.20	4.46					Loamneș	6.52	2.06		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	—	10.29	2.32		Arad	4.10	5.55	Șibot	12.54	5.13					Ocna	8.27	7.18	2.32	
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	6.22	2.55			Glogovaț	7.04	4.30	Orăștia	1.27	5.37					Sibiu	9.—	7.38	2.50	
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia	7.01	3.38			Györök	7.22	4.43	Simeria (Piski)	2.31	6.30					Sibiu	3.—	8.12	10.25	
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ágostonfalva	7.33	4.17			Pauliș	7.58	5.08	Deva	2.52	6.49					Ocna	3.34	8.36	10.45	
Mező-Telegd		7.33	10.19	2.34	Homorod	8.01	4.47			Radna-Lipova	8.17	5.21	Branicica	3.23	7.14					Loamneș		9.01	11.08	
Rév		8.54	11.38	3.18	Hașfalău	8.45	5.42			Conop	8.36	5.40	Iliia	3.55	7.39					Șeica mare		9.29	11.32	
Bratca			12.18	3.41	Sighișoara	10.10	7.37			Bérvava		6.07	Gurasada	4.08	7.51					Copșa mică		9.52	11.52	
Bucia			12.54	4.01	Elisabetopol	10.39	8.21			Soborșin		6.26	Zam	4.44	8.21					Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.				
Ciucia		8.58	1.57	4.26	Mediaș	11.19	9.05			Zam		7.14	Bérvava	5.30	8.59					Cucerdea	2.30	10.—	4.05	
Huedin		9.28	3.11	5.08	Copșa mică	12.12	10.02			Gurasada		7.44	Conop	6.46	10.02					Cheța	3.03	10.30	4.35	
Stana			3.40	5.27	Micăsasa	12.37	10.30			Iliia		8.12	Radna-Lipova	9.06	10.36	6.12				Ludoș	3.27	10.51	4.56	
Agirish			4.15	5.50	Blaj	12.56	10.50			Branicica		8.29	Pauliș	9.26	10.50	6.32				M.-Bogat	3.37	11.—	5.06	
Ghirbău			4.36	6.02	Crăciunel	1.30	11.34			Deva		9.13	Györök	9.46	11.05	6.53				Cipeu-Iernut	4.21	11.37	5.43	
Nădășel			4.58	6.24	Teiuș	1.45	11.52			Simeria (Piski)		9.53	Glogovaț	10.21	11.31	7.28				Kerelő-Sz.-Pál	4.38	11.57	5.58	
Cluj		10.28	5.26	6.43	Timiș	2.34	12.41			Orăștia		10.23	Arad	10.38	11.45	7.45				Nireșteu	4.55	12.15	6.21	
Apahida	10.45			7.03	Alud	2.55	1.12			Șibot		10.46	Szolnok	9.17	12.31					Oșorheiu	5.25	12.34	6.40	
Ghirish	11.14			7.26	Vințul de sus	3.17	1.42			Vințul de jos		11.14	Budapesta	2.32	5.12					Reghinul-săs.	5.55	1.04		
Ghirish	1.06			8.54	Uioara	3.24	1.51			Alba-Iulia		11.41	Viena	6.—	8.20					Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea				
Cucerdea	2.01			9.43	Cucerdea	3.36	2.15			Teiuș		12.14		3.—	6.05					Reghinul-săs.	4.31		6.10	
Uioara	2.10			9.51	Ghirish	4.11	3.12			Simeria (Piski)—Petroșeni			Petroșeni—Simeria (Piski)							Reghinul-săs.	6.20		8.—	
Vințul de sus	2.19			9.58	Apahida	5.36	4.59			Petroșeni			Simeria	6.55	10.—					Oșorheiu	6.40	12.35	10.30	
Alud	2.33			10.24	Cluj	5.56	5.30			Streiu			Banița	7.36	10.38					Nireșteu	6.59	12.54	10.52	
Teiuș	3.35			10.59	Nădășel	6.31	6.03	8.—		Hațeg			Crivadia	8.18	11.15					Kerelő-Sz.-Pál	7.22	1.17	11.16	
Crăciunel	4.09			11.28	Ghirbău	6.52	6.21	8.34		Pui			Pui	9.02	11.55					Cipeu-Iernut	7.43	1.38	11.42	
Blaj	4.29			11.44	Agirish	7.08		8.59		Crivadia			Hațeg	9.43	12.32					M.-Bogat	8.13	2.08	12.16	
Micăsasa	5.08			12.18	Stana	7.23		9.56		Banița			Streiu	10.34	1.15					Ludoș	8.26	2.21	12.31	
Copșa mică	5.45				Huedin	7.50		10.16		Petroșeni			Simeria	11.13	1.46					Cheța	8.42	2.37	12.48	
Mediaș	6.06				Cucia	8.12	7.14	11.04		Arad—Timișoară			Timișoară—Arad							Cucerdea	9.10	3.05	1.20	
Elisabetopol	6.45				Blaj	9.10		12.17		Arad			Timișoară	6.25	5.—					Simeria (Piski)—Uniedoară				
Sighișoara	7.40				Bucia	9.10		12.47		Aradul nou			Mercizifalva	7.19	6.02					Simeria (Piski)			2.16	
Hașfalău	8.07				Rév	9.29		1.21		Németh-Ságh			Orczifalva	7.46	6.32					Cerna			2.37	
Homorod	10.05				Bratca	9.29		2.02		Vinga			Vinga	8.15	7.02					Uniedoară			3.06	
Ágostonfalva	11.02				Rád	9.41	8.22	2.02		Orczifalva			Németh-Ságh	8.36	7.23					Uniedoară—Simeria (Piski)				
Apatia	11.37				Mező-Telegd	10.24	8.48	3.06		Mercizifalva			Aradul nou	9.11	8.01					Uniedoară			5.10	
Feldioara	12.14				Fugyi Vásárhely	10.43		3.38		Timișoară			Arad	9.27	8.17					Simeria (Piski)			5.36	
Brașov	1.09				Vărad-Velenceze	10.53		3.54		Ghirish—Turda			Turda—Ghirish										5.55	
Timiș	1.55	5.45			Oradea-mare	11.—	9.13	4.05		Arad			Timișoară	6.25	5.—									
Predeal	2.53	6.22			P. Ladány	11.15	9.18	10.55		Aradul nou			Mercizifalva	7.19	6.02									
București	3.28	6.47			Szolnok	1.09	10.38	1.23	5.17	Németh-Ságh			Orczifalva	7.46	6.32									
	9.35	11.45			Predeal	3.29	12.20	3.24	5.25	Vinga			Mercizifalva	8.15	7.02									
					Budapesta	6.38	2.15	7.45	10.—	Timișoară			Arad	8.36	7.23									
					Viena	3.—	8.—	6.05		Ghirish			Turda	7.56	3.18									
										Turda			Ghirish	8.21	3.39									

Nota: Numarii incuadrate cu linii groase insemnează oarele de noapte.